

چکیده پایان‌نامه شماره 12172 دکتری تخصصی جراحی دامپزشکی دانشگاه ارومیه، سال تحصیلی
1401-1400

نگارنده: سیامک شکراللهی

عنوان پایان‌نامه: مقایسه ی اثرات آرامبخشی و قلبی-عروقی ترکیب پرگابالین-زایلازین و اسپرومازین-زایلازین در اسب

در این مطالعه سعی شد دو ترکیب اسپرومازین-زایلازین و پرگابالین-زایلازین از لحاظ آرامبخشی، شاخص‌های فیزیولوژیک، پاسخ به محرک‌ها، پارامترهای الکتروکاردیوگرافی و اکوکاردیوگرافی در اسب‌ها تحت دو شیوه درمانی: در گروه اول، تزریق وریدی زایلازین (1 mg/kg) و اسپرومازین (0/05 mg/kg) و در گروه دوم، تجویز داخل معده ای پرگابالین (4 mg/kg) (60 دقیقه قبل از تزریق وریدی زایلازین (1 mg/kg) مورد مقایسه قرار گیرند. درجه ی آرامبخشی با اندازه گیری ارتفاع سر از سطح زمین و ارزیابی پاسخ به محرک‌ها ثبت شد. همچنین، تعداد ضربان قلب، تعداد تنفس، درجه ی حرارت رکتال، میانگین فشارخون شریانی، تعداد حرکات سکوم، پارامترهای اکوکاردیوگرافی و الکتروکاردیوگرافی هم مورد ارزیابی قرار گرفتند. ارزیابی شیوه درمانی اول در زمان های صفر (پنج دقیقه قبل از تزریق دارو)، 5، 15، 30، 60 و 90 دقیقه پس از تزریق وریدی زایلازین و اسپرومازین انجام شد و ارزیابی شیوه درمانی دوم در زمان های صفر (55 دقیقه بعد از تجویز داخل-معدده ای پرگابالین) و زمان های 5، 15، 30، 60 و 90 دقیقه پس از تزریق وریدی زایلازین انجام شد. طول مدت زمان آرامبخشی و عدم پاسخ به محرک‌ها در گروه پرگابالین-زایلازین طولانی‌تر از گروه اسپرومازین-زایلازین بود. تعداد ضربان قلب در گروه اسپرومازین-زایلازین بیشتر از گروه پرگابالین-زایلازین کاهش یافت. تعداد تنفس در گروه اسپرومازین-زایلازین بیشتر از گروه پرگابالین-زایلازین کاهش پیدا کرد. کاهش درجه حرارت بدن در گروه اسپرومازین-زایلازین بیشتر از گروه پرگابالین-زایلازین بود. کاهش در میانگین فشار خون شریانی در گروه اسپرومازین-زایلازین بیشتر از گروه پرگابالین-زایلازین بود. بازگشت حرکات سکوم به حالت عادی در گروه پرگابالین-زایلازین زودتر از گروه اسپرومازین-زایلازین اتفاق افتاد. بر اساس نتایج اکوکاردیوگرافی میزان حجم ضربه‌ای در گروه اسپرومازین-زایلازین در اکثر زمان‌ها بیشتر از گروه پرگابالین-زایلازین بود، با این حال، به دلیل کاهش بیشتر تعداد ضربان قلب در گروه اسپرومازین-زایلازین، در مجموع برون‌ده قلبی در این گروه در اغلب زمان‌ها کمتر از گروه پرگابالین-زایلازین بود. با توجه به نتایج ECG، زایلازین با تاثیر بر گره دهلیزی-بطنی و افزایش فاصله P-R، در هر دو روش درمان سبب ایجاد کاهش ضربان قلب شد و همانطور که گفته شد میزان این کاهش در گروه زایلازین-اسپرومازین شدیدتر بود و سبب کاهش برون‌ده قلبی به میزان بیشتری گردید. با توجه به مشکلات متعدد اسپرومازین در اسب و همچنین مقایسه اثرات آرامبخشی، فیزیولوژیک و قلبی-عروقی دو شیوه درمانی، استفاده از ترکیب پرگابالین-زایلازین در اسب مناسب تر است.

کلمات کلیدی: آرام بخشی، اکوکاردیوگرافی، الکتروکاردیوگرافی، زایلازین، اسپرومازین، پرگابالین ، اسب